

Dagthema: Groeten uit... Droomland

Overweging 18 augustus – Marc van de Giessen

“... Navolging van Droomland biedt de tegenkracht om je verzet vol te houden en vast te houden aan de Bron van leven. De kracht die ons oproept tot gerechtigheid en die ons stuurt naar de mensen in nood ...”

Eerste lezing uit Hier en Nu van Henry Nouwen

Tweede lezing volgens Lucas 12:49-53

Openingsgebed

Verborgen Licht, stilte die ons zoekt,
die ons hart opent en ruimte maakt.
Wees in ons kracht, hoop en warmte.
En wijs ons de weg door uw Geest,
die ons levend maakt.

Lied

Zomaar een dak boven wat hoofden,
deur die naar stilte openstaat.
Muren van huid, ramen als ogen
speurend naar hoop en dageraad.
Huis dat een levend lichaam wordt
als wij er binnegaan
om recht voor God te staan.

Woorden van ver, vallende sterren,
vonken verleden hier gezaaid.
Namen voor Hem, dromen, signalen
diep uit de wereld aangewaaid.
Monden van aarde horen en zien
onthouden, spreken voort
Gods vrij en lichtend woord.

Tafel van Eén, brood om te weten
dat wij elkaar gegeven zijn.
Wonder van God, mensen in vrede,
oud en vergeten nieuw geheim.
Breken en delen, zijn wat niet kan,
doen wat ondenkbaar is,
dood en verrijzenis.

Welkom en inleiding

Kyriegebed

God spreek ons vrij, uit liefde
en opdat wij verder leven met onszelf
en met elkaar.

Ja, spreek ons vrij en zie ons aan,
laat vriendelijk de wereld zijn,
geef vrede met wat is gedaan
of nagelaten werd.

En houd ons vast als wij onszelf
en wij elkaar. God spreek ons vrij.
God zie ons aan.

Eerste lezing van Henry Nouwen

uit Hier en Nu

Ik was geschokt toen ik ontdekte dat veel van mijn werkgewoonten, toekomstplannen en levenskeuzes nog in hoge mate gestuurd werden door mijn verlangen het mijn familie naar de zin te maken.

Hoe ouder we worden, hoe meer we ons bewust worden van onze langdurige en intensieve banden met de mensen die onze voornaamste begeleiders waren gedurende de vormingsjaren van ons leven.

Jezus wil dat we vrij worden van alles dat ons belet onze roeping te volgen, vrij van mensen die ons verhinderen de liefde ten volle te ervaren. Om tot die vrijheid te komen moeten we onze vaders, moeders, broers en zusters blijven verlaten en Hem durven volgen....zelfs daar waar we liever niet heen gaan.

Tweede lezing uit Lucas 12:49-53

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: 'Vuur ben Ik op aarde komen brengen, en hoe verlang Ik dat het reeds oplaait! Ik moet een doopsel ondergaan, en hoe beklemd voel Ik Mij totdat het volbracht is. Meent gij, dat Ik op aarde vrede ben komen brengen?

Neen, zeg Ik u, juist verdeeldheid. Want van nu af zullen er vijf in een huis verdeeld zijn; drie zullen er staan tegenover twee en twee tegenover drie; de vader tegenover de zoon en de zoon tegenover de vader; de moeder tegenover de dochter en de dochter tegenover de moeder, de schoonmoeder tegenover haar schoondochter en de schoondochter tegenover de schoonmoeder.'

Overweging

Loskomen van je eigen verleden

Na 40 jaar durfde ik het mijn nichtje te vragen. We zijn even oud en tot de middelbare school zijn we bijna iedere dag samen geweest. Ze woonde maar een paar huizen verder. Ik vroeg haar: "Hoe was het eigenlijk voor jou, om op te groeien zonder moeder?"

Haar moeder stierf toen wij acht jaar waren. We besloten recent om er eens voor af te spreken en zij nam me mee in haar innerlijke leven. Ze vertelde hoe het verlies van haar moeder invloed had op het gezinsleven, school, carrière en haar eigen moederschap. Ik was diep ontroerd door haar zoektocht om te worden wie ze is vandaag; een mooi mens.

Hoe word je je bewust dat je eigen geschiedenis doorklinkt in je levenskeuzes? Hoe pik je het goede er uit en laat je ballast los? Dat is een hele klus en heb je vaak hulp bij nodig. Uiteindelijk wil je als een vrij mens leven die talenten in kan zetten om ten volle te leven. Het ligt voor de hand om je verleden bij je te dragen. De eerste levensjaren vormt je omgeving wie je zult zijn in je leven. Hoe ging je om met ontkenning, gehoorzaamheid, schaamte of noodlot. Ik ken nogal wat mensen die hun ouders jarenlang op hun schouders meedragen. Zelfs de schuld geven van hun falen. Het lukt maar weinigen los te groeien van hun eigen geschiedenis. Mijn nichtje wel, ze kon met mildheid kijken naar zichzelf en volgde haar eigen weg om te worden tot wie ze bestemd was te zijn.

Doorleefde spiritualiteit

Henry Nouwen was een Nederlandse priester en hoogleraar spiritualiteit in Amerika. Hij staat bekend om zijn innerlijke leven te verbinden met zijn geloofsleven. In dagboeken hield hij bij wat er in hem speelde en vertaalde dit naar Bijbelse verhalen. En vice versa. Zijn boeken zijn een soort zelfhelpboeken in eerste instantie geschreven voor zichzelf. Zo schreef hij over zijn tocht uit een zware depressie en hielp zo duizenden mensen met zijn doorleefde spiritualiteit.

In het boek *Hier en Nu*, mijmert hij over de rol van zijn gezin op zijn levenskeuzes. Blijkbaar klinkt het ideaal van anderen door in zijn levenswijze. De ideale zoon, de leuke broer en wijze priester. Het blijkt een hele klus om los te komen van wat zijn gezin van hem verwachtte. Of wat hij zich ingebeeld had.

Om trouw aan zijn eigen roeping te zijn moest hij loslaten wat zijn ouders, broers en zussen van hem verwachtten. Nogmaals, wellicht van wat hij zich inbeelde wat zij verwachtten. Het blijkt een hele kunst te zijn om je ballast los te laten om als vrij mens te kunnen leven. Evangelie vraagt om loslaten van de ballast van je familie

In het evangelieverhaal gaat het over hetzelfde. Jezus navolgen betekent dat je vrij bent van wat anderen over je denken. Je ouders, je broers of zussen en schoonfamilie. Je roeping om vrij mens te zijn betekent dat je ballast los moet laten. En dat wrevel met zich mee. Een pijnlijk proces van losmaken.

Persoonlijk ken ik de zoektocht ook. Om op mijn bestemming te komen, moest ik me vrij maken van ballast. Toegegeven, mijn eigen geschiedenis kent geen grote persoonlijke drama's. Maar de wens om de ideale zoon, broer of zwager te zijn, ken ik wel. Dat je overtuigingen bij je draagt die niet helpen om een vrij leven te leiden.

De Duif als oefenplaats

De weg van losmaken is een kwestie van doorstaan. Daar heb je geloof voor nodig. Geloven is net als liefde. Je streeft er naar. En soms ervaar je het, maar het is vooral vaak een kwestie van volhouden. Een aangelegenheid van een lange adem. Zo is De Duif een oefenplek, een leerhuis 'voor een betere wereld'. De Duif is de plek waar we ons wekelijks oefenen om het visioen waarheid te maken. Te streven naar de ideale wereld, waar brood, recht en liefde is voor ieder mens. En die wereld is misschien een Droomland, maar wel de moeite waard om aan vast te houden. Om je eigen plek te vinden. Het visioen biedt perspectief. Het leven hier op aarde gaat misschien niet om jou als individu. Die ideale wereld kunnen we als persoon nooit verwezenlijken. Maar als we onderdeel zijn iets groters, dan kunnen we het wel.

Het volgen van Jezus werkt als aanjager van een tegencultuur, als een innerlijke tegenkracht tegen de absurde, harde, egoïstische levensleer van het heersende kapitalisme. Navolging van Droomland biedt de tegenkracht om je verzet vol te houden en vast te houden aan de Bron van leven. De kracht die ons oproept tot gerechtigheid en die ons stuurt naar de mensen in nood.

En als we die innerlijke kracht ruimte geven, komen we los van ons eigen verleden, los van de verwachtingen van je familie en maatschappij. Daartoe zijn we geroepen. Ik was ontroerd toen ik hoorde hoe mijn nichtje haar pad volgde en de persoon werd die ze bedoeld is te zijn. Ik wens dat iedereen zijn of haar roeping volgt om te doen wat hij of zij bestemd is om te doen. Zo maken we, collectief, Droomland beetje bij beetje waar.

Moge het zo zijn.

Orgelmuziek

Geloofsbelijdenis

Claartje Sloomans

Ik geloof in een U.
Ik geloof in U die mij geborgenheid schenkt
bij wie ik mag verwijlen,
die mij telkens weer de wereld instuurt.

Ik verlang naar U-
en deins terug.
Ik durf u niet te naderen-
U bent niet te naderen. Afstand blijft.

Ik geloof in U
die met een glimlach om de mond
al mijn geworstel aanschouwt-
in barmhartigheid. Hoofdschuddend
wellicht. Liefdevol.

Ik geloof in U
die me berispt,
die me zegt linksaf te gaan-
en ik ga rechtsaf.
Of andersom.
U bemoedigt me niet,

U spoort me niet aan.
Ik moet het zelf doen.
Dat is vrijheid. Dat is leven.

Ik geloof in U.
Ik nader U-
en U stuurt me terug
de wereld in.

Ik geloof in U

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Tafelgebed

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Vz: Gij die geroepen hebt "licht" en het licht werd geboren,
en het was goed, het werd avond en morgen, tot op vandaag.

K: Gij die geroepen hebt "o mens" en wij werden geboren,
Gij die mijn leven zo geleid hebt tot hiertoe, dat ik nog leef.

A: Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart
die mij hebt gezien eer ik werd geboren.

K: Gij die liefde zijt, diep als de zee,
flitsend als weerlicht, sterker dan de dood,
laat niet verloren gaan één mensenkind.

K: Gij die geen naam vergeet, geen mens veracht,
laat niet de dood die alles scheidt en leeg maakt,
laat niet de tweede dood over ons komen.

A: Omdat Gij het zijt ...

Vz: Voor allen die gekruisigd worden, wees niet niemand,
wees hun toekomst ongezien.

K: Voor mensen die van U verlaten zijn,
voor allen die hun lot niet kunnen dragen,
voor hen die weerloos zijn in de handen van de mensen.

Vz: Voor uw naamgenoten in ons midden:
vluchtelingen, vreemden, wees niet niemand.

K: Voor hen die kracht uitstralen, liefde geven, recht doen,
dat zij staande blijven in ons midden.

A: Omdat Gij het zijt ...

Vz: Gij die tegen alle schijnbaar noodlot in ons vasthoudt,

K: Gij die vreugde scheidt in mensen,
Gij die het woord tot ons gesproken hebt
dat onze ziel vervult;

Vz: laat ons niet leeg en verloren en zonder uitzicht,

- K: doe ons open gaan voor het visioen van vrede
dat sinds mensenheugenis ons roept.
- A: Omdat Gij het zijt ...
- K: Verhaast de dag van uw gerechtigheid.
Zie het niet langer aan dat her en der in deze wereld
mensen gemarteld worden, kinderen gedood;
dat wij de aarde schenden en elkaar het licht ontroven.
- K: Zoals een hert reikhalst naar levend water,
doe ons zo verlangen naar de dag dat wij,
nu nog verdeelde mensen, in uw stad verzameld zijn,
in U verenigd en voltooid, in U vereeuwigd.
- Vz: Gedenk uw mensen dat zij niet vergeefs geboren zijn.
- A: Omdat Gij het zijt ...
-

- V. Omdat Gij het zijt, groter dan mijn hart,
die mij hebt gezien, eer ik werd geboren,
omdat Gij het zijt die vanaf het begin
achter mij hebt gestaan.
- A. Zo proberen wij ook steeds weer opnieuw achter Uw ideaal te gaan staan,
te stappen in een oude traditie,
ja te zeggen binnen het Verbond.
U hebt ons binnen het Verbond tekenen gegeven,
wegwijzers op een moeilijke weg.
Een weg die soms vast lijkt te lopen, de dood tegemoet.
- V. Zo'n wegwijzer was Jezus van Nazareth, zoon van Maria,
zoon van Abraham, zoon van God, die leefde voor zijn idealen,
dezelfde als waar U, God, voor koos.
Jezus, die geen blad voor de mond nam,
en tot slot de dood zou vinden.
- A. Die een teken achterliet dat wij telkens herhalen,
ook vandaag, in goede trouw.
Die op de avond vóór zijn doodvonnis
zijn vrienden bijeenriep,
met hen sprak over de gevolgen
die zijn optreden zou hebben.
Die als teken van een oneindig Verbond
brood in zijn handen nam,
het gebed uitsprak en het brood deelde, daarbij zeggend:
“Neemt hiervan en eet.”
Die tijdens de maaltijd ook een beker wijn rond liet gaan
en daarbij de woorden sprak:
“Het is niet voor niets geweest,
drink uit deze beker, het zal leven brengen,

deze wijn ... mijn leven ... gegeven voor jou.”

- A. Omdat Gij het zijt, groter dan ons hart,
die mij hebt gezien, eer ik werd geboren.

Vredeswens

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Slotgedachten

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Activiteiten en informatie

Slotlied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht, de rotsen gaan open.
Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken, de steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed, die keren in stoeten.
Als beken vol water, als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen, als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op, het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond en wij zullen horen.
En wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Zegenbede

Welke wegen we ook gaan,
laten we gaan in vriendschap op zoek naar liefde.
Groet ons met het visioen van uw droomland;
het land waar brood, recht en liefde is
voor ieder mens.

Zegen ons opdat wij elkaar tot zegen zullen zijn.

Over de zomervieringen in De Duif

Het koor is met vakantie.
Dat biedt onze voorgangers veel groter vrijheid dan anders voor de vormgeving van hun vieringen. Dat vertaalt zich in een serie thematische keuzes en in verrassende, persoonlijke muziekselecties.

Deze zomer vertellen we elkaar reisverhalen.
We verkennen de plekken die iets voor ons betekenen.
We gaan nieuwe wegen én ervaren oude wegen als nieuw.
We zijn de pelgrim die wandelt om in te keren in onszelf, een bewonderaar van de geschiedenis van oude steden én de thuisblijver die vrolijkheid in eigen stad zoekt.

Hoe je ook je zomer doorbrengt, de plaatsen die je bezoekt brengen je verder. Dat is de zomer op zijn best!